

Krajský soud v Ústí nad Labem
Národního odboje 1274
400 92 Ústí nad Labem 50

datovou schránkou

V Praze dne 30. 3. 2017

Žalobce: Ústecké šrouby, z. s.
IČ 04316509
se sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem
ID DS: x6gbs2j

zastoupen JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., advokátkou ev. č.
ČAK 16804, IČO 04770099, se sídlem Na Výsledku I 1523/3,
140 00 Praha 4

Žalovaný: Krajský úřad Ústeckého kraje
IČ 70892156
se sídlem Velká hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem
ID DS: t9zbsva

Zúčastnění: Magistrát města Ústí nad Labem
odbor dopravy a majetku
Velká Hradební 8
401 00 Ústí nad Labem

Stop tunelům, z. s.
IČ 22879552
Na Valech 813/3
400 01 Ústí nad Labem

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu
podaná dle § 65 *et seq.* zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu
správního (dále jen „SŘS“)

návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

Správní poplatek bude zaplacen k výzvě soudu.

Přílohy:

- plná moc
- rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2016, sp. zn. MM/OŽP/OP/72584/K/2016/ResB
- rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 24. 3. 2017, č. j. 185/ZPZ/2017/ODP-433
- doručenka rozhodnutí Krajského úřadu

I.

Dne 22. 9. 2016 podal Magistrát města Ústí nad Labem žádost o povolení ke kácení keřových porostů o celkové ploše 1406 m² rostoucích na p.p.č. 2610/1, 2610/3, 2610/11, 2610/12, 4260/1, 2648/1, 2649/2 v k.ú. Ústí nad Labem. Na základě této žádosti vydal Magistrát města Ústí nad Labem dne 21. 12. 2016 rozhodnutí sp. zn. MM/OŽP/OP/72584/K/2016/ResB (dále jen „rozhodnutí MMÚ“), kterým kácení povolil.

Proti rozhodnutí MMÚ podal spolek Stop tunelům, z. s., odvolání, na základě kterého vydal žalovaný dne 24. 3. 2017 rozhodnutí 185/ZPZ/2017/ODP-433 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým rozhodnutí MMÚ zrušil a řízení zastavil.

Důkaz:

- rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2016, sp. zn. MM/OŽP/OP/72584/K/2016/ResB
- rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 24. 3. 2017, č. j. 185/ZPZ/2017/ODP-433

II.

Žalobce navrhuje, aby žalobě byl dle § 73 odst. 2 SŘS přiznán odkladný účinek. Výkonem napadeného rozhodnutí by byla žalobci způsobena neodčinitelná újma spočívající ve zmaření účelu soudního řízení, neboť v důsledku výkonu rozhodnutí by byl keřový porost pokácen a opadl by tak předmět soudního řízení.

Kácení ve vegetační době navíc zakazovalo i zrušené rozhodnutí MMÚ, neboť by mohla vzniknout nezanedbatelná újma na populaci živočichů, potenciálně i zvláště chráněných (zejm. ničení hnízd a usmrcení mláďat v zapojeném keřovém porostu). Z rozhodnutí MMÚ plyne *a contrario* i možnost porušení práva EU: „*V případě, že bude splněna pátá podmínka třetího výroku rozhodnutí, tedy, že kácení proběhne v době vegetačního klidu, a tedy i mimo hnízdní období ptáků, nebude mít tato činnost negativní dopad na populaci v daném území, a tudíž se nejedná o rušení významné z hlediska cílů Evropské směrnice o ptácích*“. Žalobce má za to, že proti veřejnému zájmu na zachování zapojeného porostu přinejmenším ve vegetační době (po dobu soudního řízení) nestojí žádný jiný zájem, se kterým by bylo nutno provádět poměrování.

III.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí jako důvod zrušení rozhodnutí MMÚ uvádí: „*V daném případě měl prvoinstanční správní orgán vyhodnotit, že se jedná o kácení za účelem obnovy porostů, pro které podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona není potřeba povolení, a přijatou žádost měl posoudit v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu podle skutečného obsahu jako oznámení o kácení dřeviny z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů podle § 8 odst. 2 zákona. Prvoinstanční orgán tedy neměl zahajovat řízení o povolení kácení dřeviny, ale mohl do 15 dnů od podání žádosti kácení pozastavit, omezit nebo zakázat. V tomto případě tedy vůbec nemělo být vedeno řízení a vydáno rozhodnutí o povolení kácení dřevin a uložení náhradní výsadby.*“

Dle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „ZOPK“): „*Ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Povolení ke kácení dřevin na silničních pozemcích může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě se silničním správním úřadem a povolení ke kácení dřevin u železničních drah může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě s drážním správním úřadem.*“

Dle § 8 odst. 2 ZOPK „Povolení není třeba ke kácení dřevin z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při provozování těchto soustav a z důvodů zdravotních, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Kácení z těchto důvodů musí být oznámeno písemně nejméně 15 dnů předem orgánu ochrany přírody, který je může pozastavit, omezit nebo zakázat, pokud odporuje požadavkům na ochranu dřevin.“

Na to, co je třeba chápat jako kácení „z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů“, lze nalézt odpověď hned v prvním komentáři, který byl k ZOPK vydán. Ten uvádí: „Ze zásady, že kácet dřeviny je možno jen na základě povolení orgánu ochrany přírody, činí výjimky odst. 2 až 4 tohoto ustanovení. Jejich výčet je taxativní. Jde o následující případy: (1) Kácení dřevin z důvodů pěstebních, tzn., že kácení je součástí způsobu pěstování těchto dřevin, především v jejich kulturách. (...)“¹

Kácení z pěstebních důvodů tak připadá v úvahu například na plantážích, eventuálně v alejích, které jsou – zjednodušeně řečeno – vysazovány úmyslně přehuštěné, aby se po několika letech od výsadby vybrali nejvhodnější jedinci k zachování. U keřového porostu s primárně okrasnou funkcí půjde zejména o probírku, tj. odstranění několika neperspektivních jedinců. Úplné odstranění keřů na ploše 1406 m² však v žádném případě nemůže být považováno za kácení z pěstebních důvodů, neboť není běžnou součástí způsobu pěstování. *Ad absurdum* by výklad žalovaného znamenal, že povolení ke kácení nebude třeba nikdy, neboť při deklarovaném plánu vysadit náhradní výsadbu jde automaticky o obnovu porostu z pěstebních důvodů.

Žalovaný následně k zastavení řízení uvádí: „V případě podání oznámení o kácení může správní orgán do 15 dnů kácení pozastavit, omezit nebo zakázat. Toto prvoinstanční správní orgán neučinil a z jeho dalšího postupu v napadeném řízení, když kácení dřevin povolil, vyplývá, že ani kdyby žádost správně vyhodnotil jako oznámení o kácení dřevin, nepřistoupil by k jeho omezení nebo zákazu.“

Z rozhodnutí MMÚ je naopak zřejmé, že by k omezení kácení přistoupil, když ve III. výroku stanovil podmínky kácení, mimo jiné, že „kácení bude provedeno v době vegetačního klidu, tzn. od 1.10. do 31.3. běžného roku“, a dále stanovil náhradní výsadbu a její podmínky, mimo jiné „výsadbový materiál bude splňovat požadavky dle ČSN 46 4902:1984 *Výpěstky okrasných dřevin*“. Žalovaný tak zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, neboť není zřejmé, z jakých podkladů vyvozuje závěr, že by správní orgán I. stupně nepřikročil k omezení kácení. Žadatel zároveň v důsledku napadeného rozhodnutí nemá povinnost provést náhradní výsadbu, přičemž je reálné, že toto bude konečným důsledkem napadeného rozhodnutí (náklady na odstranění porostu a náhradní výsadbu by překročily půl milionu korun a její stanovení bylo důsledkem mimo jiné i tlaku žalobce, který veřejně prohlašuje, že se v případě neuložení náhradní výsadby proti rozhodnutí o povolení kácení odvolá).

Žalobce na okraj poznamenává, že postup spočívající ve zrušení rozhodnutí, přehodnocení žádosti na oznámení a následné zastavení řízení s možností okamžitého kácení se pro žalovaného zřejmě stává novým standardem. Tento postup je ovšem v příkrém rozporu s § 70 ZOPK, který je v souladu s čl. 1 odst. 2 Ústavy nutno vykládat prismatem Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, publikované pod č. 124/2004 Sb. m. s.

¹ PEKÁREK, Milan. Zákon o ochraně přírody a krajiny: /komentář/. Brno: Iuridica Brunensia, 1995. Právo a současnost. ISBN 80-85964-17-1.

IV.

Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 29. 3. 2017, tato žaloba je proto podávána ve lhůtě dvou měsíců ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 SŘS.

Ačkoliv je v atributu „Věc.“ u datové zprávy uvedeno „*Vyjádření k odvolání*“, zjevně nejde o omyl, neboť napadené rozhodnutí má platný elektronický podpis k tomu zmocněnou osobou a uvádění zavádějících předmětů zpráv je dlouhodobější strategií žalovaného, když rozhodnutí jsou většinou doručována pod označením „*Doplnění*“ či „*Seznámení s podklady*“.

V.

Z výše uvedených důvodů navrhuje žalobce soudu vydat tento

rozsudek:

1. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 24. 3. 2017, č. j. 185/ZPZ/2017/ODP-433, se zrušuje a věc se vrací Krajskému úřadu Ústeckého kraje k novému projednání.
2. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení do 3 dnů od právní moci rozsudku.

V Praze dne 30. 3. 2017

Ústecké šrouby, z. s.